

UOHSP00029BA

HS

62 Ca 2/2008-241

ČESKÁ REPUBLIKA

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže třída Kpt. Jaroše 7, 604 55 Brno	
Došlo:	- 4 - 11 - 2009 D
Číslo: UOHS-RS/09/	vyřizuje: ovr
Přílohy: /	Han. Vrs

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Skoumalové a soudkyň JUDr. Zuzany Bystřické a JUDr. Radimy Gregorové, Ph.D. v právní věci žalobce **ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s.**, se sídlem v Litvínově, Záluží 2, IČ: 62741772, zastoupeným JUDr. Jindřiškou Munkovou, advokátkou AK Munková, Zoufalý a partneři, se sídlem v Praze 1, Národní třída 10, proti žalovanému **Úřad pro ochranu hospodářské soutěže**, se sídlem v Brně, třída Kpt. Jaroše 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16.5.2003, č.j. R 73/2002,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16.5.2003, č.j. R 73/2002, **se zrušuje** a věc se žalovanému **vrací** k dalšímu řízení.

- II. Žalovaný **je povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 19.407,50 Kč k rukám JUDr. Jindřišky Munkové, advokátky AK Munková, Zoufalý a partneři, se sídlem v Praze 1, Národní třída 10, do třiceti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce včas podanou žalobou brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.5.2003, č.j. R 73/2002, kterým bylo předchozí rozhodnutí žalovaného vydané v prvním stupni správního řízení ze dne 31.10.2002, č.j. S 142/02-2186/02-VO II, ve výrocích I. a III. změněno a ve výroku II. potvrzeno.

Usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 12.1.2004, č.j. 29 Ca 215/2003-75, byl návrh žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě zamítnut, neboť soud nedovodil možnost vzniku nenahraditelné újmy pro žalobce v souvislosti s výkonem nebo jinými právními následky napadeného rozhodnutí.

Rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 18.1.2005, č.j. 29 Ca 215/2003-88, bylo rozhodnutí předsedy Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 16.5.2003, č.j. R 73/2002, zrušeno (výrok I.) s tím, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (výrok II.). Z odůvodnění tohoto rozsudku je zřejmé, že soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného bylo vydáno na základě nesprávného právního hodnocení věci, neboť žalobce a společnost CHEMOPETROL, a.s. jsou kontrolovány společností UNIPETROL, a.s., proto nemůže mezi oběma kontrolovanými společnostmi existovat soutěžní vztah. V daném případě tedy nebyla dovozena existence soutěžního vztahu mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s., která měla být v důsledku žalobcova zneužití dominantního postavení na trhu poškozena.

O kasační stížnosti žalovaného rozhodl Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 29.10.2007, č.j. 5 As 61/2005-183, tak, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 18.1.2005, č.j. 29 Ca 215/2003-88, zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. V odůvodnění tohoto rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že ve vztahu mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s., nemohlo jít o interní jednání v rámci hospodářské jednotky, neboť oba subjekty je třeba pokládat za samostatné soutěžitele (podniky).

I. Shrnutí žalobních tvrzení

Žalobce nesouhlasí s rozhodnutím žalovaného, napadá jej v celém rozsahu a domáhá se jeho zrušení, neboť je přesvědčen o tom, že toto rozhodnutí je nezákonné a nicotné. V první řadě namítl neuplatnitelnost zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže – dále jen „ZOHS“) na daný skutkový stav a proto i nedostatek pravomoci žalovaného k projednání věci. Dále pak věcnou nesprávnost rozhodnutí, protože nebyly vzaty v úvahu všechny relevantní okolnosti a důkazy. Současně nepřesnost a nevykonatelnost rozhodnutí, protože umožňuje různý výklad a rovněž neoprávněnost uložení pokuty.

V reakci na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti žalovaného, pak žalobce ve svém písemném podání ze dne 20.5.2008 podrobně zrekapituloval již uplatněné žalobní námitky, přičemž uzavřel, že v řízeních před žalovaným nebyl objektivně zjištěn skutkový stav věci a v důsledku toho nebyl správně právně hodnocen ve světle podmínek, které pro svou aplikaci vyžaduje § 11 ZOHS. Poukázal na zásadní a nejdůležitější námitku, že věc se vymyká uplatnění veřejnoprávního soutěžního předpisu, protože byt' předmětné jednání žalobce zdánlivě vykazovalo znaky protisoutěžního deliktu, chybí zde veřejnoprávní znak narušení hospodářské soutěže.

II. Shrnutí vyjádření žalovaného

Žalovaný ve svém písemném vyjádření k žalobě zdůraznil, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno za spolehlivě zjištěného stavu věci, námitky žalobce nepovažuje za oprávněné, kdy v podrobnostech odkázal na odůvodnění prvostupňového i druhostupňového rozhodnutí a na správní spis. Navrhl, aby soud žalobu v celém rozsahu jako nedůvodnou zamítl.

III. Správní spis, podstatné skutečnosti

Z obsahu správního spisu předloženého žalovaným soud zjistil zejména následující pro posouzení věci podstatné skutečnosti.

Dne 1.7.2002 zahájil žalovaný z vlastního podnětu správní řízení č.j. S 142/02 ve věci možného narušení § 11 odst. 1 ZOHS žalobcem, který přerušil dodávky produktů společnosti CHEMOPETROL, a.s. v období od půlnoci dne 31.5.2002 do 2.6.2002 v rozsahu 39 hodin (č.l. 676 správního spisu).

Podáním ze dne 26.7.2002 požádala společnost CHEMOPETROL, a.s. o přiznání postavení účastníka řízení podle § 21 ZOHS s odůvodněním, že je existenčně závislá na dodávkách od žalobce (č.l. 1747 správního spisu).

Rozhodnutím ze dne 11.10.2002, č.j. R 53/2002, změnil žalovaný prvostupňové rozhodnutí ze dne 5.8.2002, č.j. S 142A/02-1705/02-VOII, a společností CHEMOPETROL, a.s. přiznal postavení účastníka správního řízení č.j. S 142/02 (č.l. 1916 až 1948 správního spisu).

Z obsahu podkladů pro vydání rozhodnutí shromážděných žalovaným (přičemž podstatná řada z nich má charakter obchodního tajemství) vyplynul následující skutkový stav věci. Mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s. existovala velmi úzká provázanost výrobních technologií, tyto společnosti byly na sobě

existenčně zcela závislé, neboť se vyčlenily v procesu privatizace z dřívějšího jediného podniku. Dne 18.6.2001 vypověděla společnost CHEMOPETROL, a.s. žalobci kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách primárního benzínu ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách HCVD ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách plynového oleje ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách LPG ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/AGRO o dodávkách černého destilátu ze dne 24.5.1999 a kupní smlouvu č. 16836/99/AGRO-POX ze dne 24.5.1999. Uvedené smlouvy byly vypovězeny s 6 měsíční výpovědní lhůtou, tj. s účinky ke dni 31.12.2001 z důvodu cenové nevýhodnosti pro společnost CHEMOPETROL, a.s. Následně dne 28.6.2001 vypověděl žalobce společnosti CHEMOPETROL, a.s. kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách polymeračního hexanu ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/PCH o dodávkách izo-pentanu ze dne 24.5.1999 a kupní smlouvu č. 16836/99/AGRO o dodávkách technického benzínu ze dne 24.5.1999, a to se shodnou výpovědní lhůtou. K datu 1.1.2002 nebyly mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s. uzavřeny nové dlouhodobé písemné smlouvy o dodávkách, neboť vyjednávání ohledně nich nebyla úspěšná, tyto nové dlouhodobé smlouvy nebyly uzavřeny ani k datu 31.5.2002. Dopisem ze dne 31.5.2002 informoval předseda představenstva a generální ředitel žalobce generálního ředitele společnosti CHEMOPETROL, a.s., že počínaje půlnocí 31.5.2002 nebude žalobce dodávat suroviny pro společnost CHEMOPETROL, a.s., a to z důvodu neschopnosti dosáhnout dohody o podmínkách dodávek. K obnovení dodávek došlo v odpoledních hodinách dne 2.6.2002. Ze stanoviska Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 13.6.2002, které bylo vyžádáno žalovaným, vyplynulo, že jednání o předávacích cenách surovin a energií jsou dle názoru ministerstva předmětem obchodních jednání a smluv mezi dvěma hospodářskými subjekty, angažování jakéhokoli státního činitele v takové záležitosti by bylo možné považovat za porušení principu volné soutěže, přičemž ministerstvo se jednání o předávacích cenách nezúčastňovalo a nezúčastňuje (č.l. 503 až 504 správního spisu). Dopisem ze dne 2.8.2002 informoval žalobce žalovaného, že dne 31.7.2002 dospěla představenstva žalobce a společnosti CHEMOPETROL, a.s. k dohodě ve věci dodávek surovin pro petrochemii a jednotku parciální oxidace (POX) (č.l. 1837 správního spisu).

Prvostupňovým rozhodnutím žalovaného ze dne 31.10.2002, č.j. S 142/02-2186/02-VO II, bylo výrokem 1. rozhodnuto, že žalobce zneužil svého dominantního postavení na trhu petrochemických surovin (zahrnujícím subtrhy primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuového destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku pro POX, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu) tím, že v rámci vyjednávání o podmínkách dodávek těchto petrochemických surovin pro období od 1.6.2002 přerušil dne 31.5.2002 ve 24.00 hodin na dobu cca 39 hodin bez objektivně ospravedlnitelného důvodu dodávky těchto surovin svému dlouhodobému odběrateli – společnosti CHEMOPETROL, a.s. Tím porušil ustanovení § 11 odst. 1 ZOHS na újmu společnosti CHEMOPETROL, a.s. a pěti dalších soutěžitelů odebírajících petrochemické výrobky

od společnosti CHEMOPETROL, a.s. Výrokem 2. bylo žalobci podle ustanovení § 11 odst. 2 ZOHS zneužívání dominantního postavení jednáním popsáním v bodě 1. výroku tohoto rozhodnutí do budoucna zakázáno. Výrokem 3. byla žalobci za porušení ustanovení § 11 odst. 1 ZOHS uložena pokuta podle ustanovení § 22 odst. 2 ZOHS ve výši 8.000.000,- Kč. V odůvodnění tohoto rozhodnutí žalovaný podrobně popsal společenstevní strukturu účastníků správního řízení, kdy společnost UNIPETROL, a.s. spolu se svými dceřinými společnostmi vytváří nejvýznamnější český rafinérsko-petrochemický holding a je mj. jako mateřská společnost 100 % vlastníkem akcií společnosti CHEMOPETROL, a.s. a 50,995 % vlastníkem akcií žalobce, současně zaujímá blokační postavení v představenstvu žalobce. Dále pak velmi podrobně popsal proces vyjednávání podmínek dodávek petrochemických surovin v návaznosti na vypovězení dlouhodobých smluv mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s. Relevantní trh po věcné stránce vymezil jako trh petrochemických surovin se samostatnými subtrhy, jimiž jsou: primární benzín, hydrokrakovaný vakuový destilát, plynový olej, LPG, vakuový/visbreakingový zbytek, černý destilát, polymerační hexan, izopentan a technický benzín. Z hlediska geografického vymezil relevantní trh územím České republiky a z hlediska časového jako trh trvalý. Dospěl k závěru, že újma byla způsobena společností CHEMOPETROL, a.s. a dále také 5 dalším soutěžitelům – odběratelům petrochemických výrobků od společnosti CHEMOPETROL, a.s. Dále vymezil podíl žalobce na relevantním trhu, z hlediska rozhodujících ukazatelů tržní síly dospěl k závěru, že žalobce je soutěžitelem v dominantním postavení na trhu ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 až 3 ZOHS. Jednání žalobce spočívající v přerušení dodávek surovin společnosti CHEMOPETROL, a.s. nebylo dle názoru žalovaného odůvodněno objektivně ospravedlnitelnými důvody a má charakter zneužití dominantního postavení žalobce jako výrobce a dodavatele petrochemických surovin. Při stanovení výše pokuty žalovaný přihlédl ke skutečnosti, že žalobce se zneužití dopustil na újmu svého dlouhodobého odběratele, který byl existenčně závislý na dodávkách od žalobce a s ohledem na charakter vzájemného propojení výrobních technologií a další bariéry neměl prakticky možnost zajistit v případě přerušení dodávek surovin dodávky předmětného zboží z jiného zdroje (č.l. 1933 až 1953 správního spisu).

O rozkladu žalobce bylo rozhodnuto druhostupňovým rozhodnutím žalovaného ze dne 16.5.2003, č.j. R 73/2002, tak, že výrokem I. byl změněn bod 1. výroku prvostupňového rozhodnutí žalovaného tak, že žalobce zneužil svého dominantního postavení na trhu petrochemických surovin (zahrnujícím subtrhy primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuovaného destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku po POX, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu) tím, že v rámci vyjednávání o podmínkách dodávek těchto petrochemických surovin pro období od 1.6.2002 přerušil dne 31.5.2002 ve 24.00 hodin na dobu cca 39 hodin bez objektivně ospravedlnitelného důvodu dodávky těchto surovin svému dlouhodobému odběrateli – společnosti CHEMOPETROL, a.s. Tímto jednáním porušil ustanovení § 11 odst. 1 ZOHS na

újmu společnosti CHEMOPETROL, a.s. Výrokem II. v bodu 2. výrok potvrdil a výrokem III. v bodu 3. výroku snížil uloženou pokutu na částku 6.000.000,- Kč. Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplývá, že žalovaný potvrdil podstatná zjištění předchozího rozhodnutí žalovaného v tom smyslu, že žalobce a společnost CHEMOPETROL, a.s. byli nezávislými soutěžiteli, mezi nimiž existovala faktická vzájemná závislost a velmi úzká provázanost technologií jejich výroby. V důsledku existenční závislosti společnosti CHEMOPETROL, a.s. na dodávkách petrochemických surovin od žalobce, bylo technicky téměř vyloučeno, v případě přerušení dodávek surovin, získat adekvátního náhradního dodavatele surovin pro zajištění plynulého pokračování výroby v potřebném rozsahu. Závislost byla umocněna i tím, že společnost CHEMOPETROL, a.s. byla významným odběratelem surovin od žalobce v důsledku vzájemného propojení produktovody. Žalobce dle názoru žalovaného bez objektivně ospravedlnitelného důvodu zneužil svého dominantního postavení, přičemž újma byla způsobena toliko společností CHEMOPETROL, a.s., a to již tím, že po přerušení dodávek musela činit takové úkony, jež by bez přerušení dodávek činit nemusela. Z tohoto důvodu žalovaný výrokem III. změnil bod 3. prvostupňového výroku žalovaného a snížil uloženou pokutu na částku 6.000.000,- Kč (č.l. 1985 až 1990 správního spisu).

IV. Přípustnost žaloby, osoba zúčastněná na řízení a rozsah přezkumné činnosti soudu

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Soudní řízení ve věci bylo zahájeno dne 30.6.2003 a postavení osoby zúčastněné na řízení by bylo možno přiznat společnosti CHEMOPETROL, a.s. Tato společnost však byla dne 1.8.2007 vymazána z obchodního rejstříku.

Při přezkoumání rozhodnutí žalovaného vycházel soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.), napadené rozhodnutí žalovaného soud přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

K vypořádání žalobních námitek soud přistoupil takto:

V.1 Námitka nedostatku pravomoci žalovaného

K úvodní námitce žalobce týkající se nedostatku pravomoci žalovaného, si soud dovoluje odkázat na závěry a právní názor vyslovený ve zrušujícím rozsudku Nejvyššího správního soudu, kterým je vázán (§ 110 odst. 3 s.ř.s.). Nejvyšší správní soud dospěl ke stěžejnímu závěru, že v daném případě je třeba žalobce i společnost CHEMOPETROL, a.s. pokládat za dva samostatné soutěžitele (podniky). Vázanost právním názorem Nejvyššího správního soudu by mohla být teoreticky prolomena jen v důsledku nových skutkových zjištění nebo při změně právní úpravy, k čemuž však v daném případě nedošlo. S přihlédnutím k vázanosti soudu právním názorem Nejvyššího správního soudu vysloveným v jeho zrušovacím rozsudku, nebyla tato úvodní žalobní námitka žalobce shledána důvodnou.

V.2 Námitka neuplatnitelnosti ZOHS na daný skutkový stav

Zcela jiná je však situace v případě další žalobní námitky, kdy žalobce namítá nesprávná zjištění žalovaného týkající se vymezení relevantního trhu, dominantního postavení žalobce na tomto trhu a zneužívajícího jednání žalobce.

Soud se proto nejprve zabýval problematikou nesprávnosti vymezení relevantního trhu.

Podle ustanovení § 2 odst. 2 ZOHS relevantním trhem je trh zboží, které je z hlediska jeho charakteristiky, ceny a zamýšleného použití shodné, porovnatelné nebo vzájemně zastupitelné, a to na území, na němž jsou soutěžní podmínky dostatečně homogenní a zřetelně odlišitelné od sousedících území.

Žalovaný vymezil relevantní trh po věcné stránce jako trh petrochemických surovin se samostatnými subtrhy, jimiž určil (pravděpodobně asi v návaznosti na vypovězené obchodní smlouvy mezi účastníky správního řízení): primární benzín, hydrokrakovaný vakuový destilát, plynový olej, LPG, vakuový/visbreakingový zbytek, černý destilát, polymerační hexan, izopentan a technický benzín, a to aniž by se jakkoli zabýval podstatou věci, tj. problematikou zpracování ropy. Z hlediska geografického vymezil relevantní trh územím České republiky a z hlediska časového jako trh trvalý.

K věcnému vymezení relevantního trhu je nutné zdůraznit notorietu, že rafinérské zpracování ropy v České republice provádějí 2 společnosti, a to žalobce a společnost PARAMO, a.s. K problematice rafinérských výroků lze z učebnicové literatury uvést: „*Rafinérie produkují jednak hotové výrobky, které jsou určeny k přímé spotřebě, jednak suroviny, ze kterých se dalším zpracováním v jiných odvětvích průmyslu vyrábějí další výrobky a poloproducty. Mezi hlavní výrobky*

rafinérií patří automobilové benzíny, motorové nafty, letecká paliva, plynná paliva (topné plyny, propan-butan), mazací oleje, topné oleje a asfalty. Rafinérie vybavené koksováním těžkých ropných frakcí produkují i různé druhy koksu. Část ropných surovin se používá v petrochemickém průmyslu na výrobu etylenu, propylenu, benzenu, etylbenzenu, xylenu a dalších chemikálií.“ (viz Doc. Ing. Josef Blažek, CSc., Doc. Ing. Vratislav Rábl, CSc., Základy zpracování a využití ropy, Vysoká škola chemicko-technologická v Praze, Praha 2006, 165 s.).

Je tedy evidentní, že žalovaný při věcném vymezení relevantního trhu smísil dohromady hotové výrobky a suroviny, aniž jakkoli blíže odůvodnil, jaké důvody ho k tomuto postupu a vyvozenému závěru vedly. Dále pak z hlediska charakteristiky a zamýšleného použití nijak nezohlednil a ani nezkoumal možnost přímé obchodovatelnosti těchto hotových výrobků a surovin na dotčeném trhu a s tím související možnou zaměnitelnost či jejich vzájemnou zastupitelnost. Základní informace k této problematice přitom žalovaný mohl čerpat nejen z obsahu jím shromážděných podkladů rozhodnutí, ale i z veřejně dostupných zdrojů, např. z komoditních burz.

Pokud jde o geografické vymezení relevantní trhu územím České republiky, rovněž toto vymezení je nesprávné, neboť z odůvodnění rozhodnutí žalovaného vyplývá úzký vztah mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s. odvíjející se z faktu, že jejich výrobní provozy byly původně vystavěny jako jeden ropu zpracovávající závod. Provázanost výrobních jednotek žalobce a společnosti CHEMOPETROL, a.s. tedy historicky vychází ze společné výstavby jednotek v původně společném výrobním závodu. Díky tomu nespornému faktu se předpokládala plynulá a bezproblémová přeprava výrobků a surovin jednotlivých zpracovatelských jednotek do dalších jednotek původně společného výrobního závodu bez očekávaného prodeje nebo nákupu třetím subjektům, tj. bez vybudování kapacitně odpovídajících plnění, stáčíren a zásobníků pro jednotlivé jednotky. Obecně lze uvést, že geografický relevantní trh zahrnuje území, na němž působí dotčení soutěžitelé nabízející nebo poptávající výrobky nebo služby, přičemž zde působí soutěžní podmínky dostatečně homogenní k tomu, aby byl dostatečně odlišen od sousedních území. Je tedy zřejmé, že vymezení geografického relevantního trhu tak, jak jej provedl žalovaný je zcela nepřezkoumatelné, neboť dostatečně nehodnotí a nezohledňuje to nejpodstatnější, tj. vzájemnou provázanost výrobních technologií žalobce a společnosti CHEMOPETROL, a.s. tj. subjektů, kteří na sobě byli bytostně závislí. Z tohoto hlediska se nepochybně jednalo o vymezení geografického trhu jen v působnosti daného rafinérsko-petrochemického komplexu, tj. o trh místní.

Rovněž časové vymezení relevantního trhu žalovaným je značně diskutabilní za situace zcela nesporného faktu vyplývajícího z obsahu podkladů a odůvodnění rozhodnutí žalovaného, a to vypovězených 9 dílčích obchodních smluv mezi účastníky správního řízení. Uvedené smlouvy byly vypovězeny s 6 měsíční výpovědní lhůtou s účinky ke dni 31.12.2001, přičemž k datu 1.1.2002 a z důvodu neúspěšnosti

vyjednávání vyjednávacích týmů účastníků správního řízení, ani k datu 31.5.2002 přes vzájemnou provázanost výrobních technologií žalobce a společnosti CHEMOPETROL, a.s., nebyly nové smlouvy uzavřeny. S účinností od 1.1.2002 proto neexistoval žádný právní důvod k tomu, aby žalobce a společnost CHEMOPETROL, a.s. pokračovali ve vzájemných dodávkách týkajících se primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuového destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu. S přihlédnutím ke skutečnosti, že se v rozhodné době jednalo o dva právní subjekty, samostatné obchodní společnosti, je třeba v této souvislosti připomenout dikci ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 513/1991 Sb., obchodního zákoníku (dále jen „ObchZ“) podle níž: „*Podnikáním se rozumí soustavná činnost prováděná samostatně podnikatelem vlastním jménem a na vlastní odpovědnost za účelem dosažení zisku.*“ Za situace, kdy společnost CHEMOPETROL, a.s. dne 18.6.2001 vypověděla žalobci kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách primárního benzínu ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách HCVD ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách plynového oleje ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/PCH o dodávkách LPG ze dne 24.5.1999, kupní smlouvu č. 16836/99/AGRO o dodávkách černého destilátu ze dne 24.5.1999 a kupní smlouvu č. 16836/99/AGRO-POX ze dne 24.5.1999 je zcela logické, že si musela být vědoma svého podnikatelského rizika vyplývajícího z těchto právních úkonů, navíc za situace faktické existenční vzájemné závislosti pramenící z předchozího privatizačního procesu. Tento nesporný fakt byl žalovaným toliko velmi podrobně popsán, z obsahu jím vydaných rozhodnutí však vyplývá, že nebyl nijak konkrétně vyhodnocen. Pro úplnost je třeba navíc podotknout, že časové vymezení relevantního trhu nemá v rozhodovací praxi valného významu, neboť časové vymezení relevantního trhu nemá v soutěžním zákoně ani v komunitární úpravě oporu.

Z komentářové literatury se v této souvislosti sluší poznamenat: „*Určení relevantního trhu je jedním z analytických nástrojů pro zjišťování tržní síly a dominance na trhu, protože jen tehdy, není-li na daném trhu nabízen jiný vhodný zaměnitelný výrobek (nebo služba), lze hovořit o dominantním postavení.*“ Munková, J., Kindl, J., *Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2007, 25 s.*, dále např.: „*Vymezení relevantního trhu je základem posouzení jakéhokoli soutěžního případu. Analýza relevantního trhu je tak východiskem, prvním krokem při posuzování ... zneužití dominantního postavení...*“ JUDr. David Raus, Ph.D., JUDr. Robert Neruda, *Zákon o ochraně hospodářské soutěže. Komentář a související české a komunitární předpisy. Linde Praha, a.s., 2004, 34 s.*

S přihlédnutím k výše uvedené argumentaci je zřejmé, že vymezení relevantního trhu žalovaným bylo po stránce věcné, geografické a časové vymezeno nejen nepřezkoumatelně, ale navíc po odborné stránce nesprávně. Již v této souvislosti považuje soud za podstatné připomenout závěry vyplývající z *nálezu Ústavního soudu ze dne 13.6.2006, č.j. I. ÚS 50/03*, podle něhož: „*Při výkladu a aplikaci právních*

předpisů nelze pomíjet jejich účel a smysl, který není možné hledat jen ve slovech a větách toho kterého předpisu, neboť v každém z nich je třeba nalézat i právní principy uznávané demokratickými právními státy...“ Úloha a působnost žalovaného spočívá v podpoře a ochraně hospodářské soutěže proti jejímu nedovolenému omezení. Jedná se o ústřední orgán státní správy, který je nadán fundovaným odborným aparátem, který musí rozpoznat, kdy dochází a kdy naopak nedochází k narušení soutěže, byť by byly formální znaky naplněny. Při aplikaci právního předpisu musí vždy postupovat tak, aby dodržel jeho základní účel a smysl, nikoli striktně formalisticky, což je současnou judikaturou tolik odsuzováno. Žalovaný se tedy při vymezení relevantního trhu dopustil chyby v odvozování, přičemž jeho nesprávná argumentace ovlivnila zákonost rozhodnutí.

Poté co soud dospěl k závěru týkající se nesprávnosti vymezení relevantního trhu žalovaným, dále přistoupil k přezkumu v otázce ohledně újmy způsobené žalobcem společností CHEMOPETROL, a.s. tak, jak bylo deklarováno žalovaným v napadeném rozhodnutí. Žalovaný na str. 9 druhostupňového rozhodnutí uvedl: „*Pro společnost CHEMOPETROL, a.s. je újmou z hlediska zákona již skutečnost, že dominantní soutěžitel – společnost ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. přerušila nezbytné dodávky surovin, tedy použila vůči společnosti CHEMOPETROL, a.s. takové praktiky po určitou dobu, jež ztížily její postavení na trhu. Pro společnost CHEMOPETROL, a.s. to nepochybně znamenalo zahájit úkony směřující k minimalizaci přímých škod a úkony související, jimiž musela na vzniklou situaci reagovat. Už v tom spatřuji újmu, a to bez konkrétního vyčíslení vzniklé škody ... Společnosti CHEMOPETROL, a.s. tak v důsledku shora popsání jednání společnosti ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. újma způsobena byla, a to tím, že po přerušení dodávek musela činit takové úkony, jež by bez přerušení dodávek činit nemusela.*“

V prvé řadě je třeba uvést, že z odůvodnění rozhodnutí žalovaného nevyplývá jakékoli právní hodnocení jednání společnosti CHEMOPETROL, a.s. v souvislosti s výpovědí kupní smlouvy č. 16836/99/PCH o dodávkách primárního benzínu ze dne 24.5.1999, kupní smlouvy č. 16836/99/PCH o dodávkách HCVD ze dne 24.5.1999, kupní smlouvy č. 16836/99/PCH o dodávkách plynového oleje ze dne 24.5.1999, kupní smlouvy č. 16836/99/PCH o dodávkách LPG ze dne 24.5.1999, kupní smlouvy č. 16836/99/AGRO o dodávkách černého destilátu ze dne 24.5.1999 a kupní smlouvy č. 16836/99/AGRO-POX ze dne 24.5.1999. Závěry žalovaného o újmě způsobené žalobcem společností CHEMOPETROL, a.s. nejsou srozumitelné a přezkoumatelné, neboť není zřejmé na základě jakých konkrétních zjištění žalovaný k tomuto obecnému závěru došel a navíc není ani zřejmé jaké konkrétní úkony musela společnost CHEMOPETROL, a.s. činit (slovy žalovaného), jež by bez přerušení dodávek činit nemusela.

Jak vyplývá z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 28.1.2005, č.j. 2 A 13/2002-425, (www.nssoud.cz): „...role Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže primárně nespočívá ve tvorbě cenové politiky, ani nenahrazuje nefunkční obchodní

vztahy, nesupluje ani organizace vystupující na ochranu spotřebitele. Jeho úkolem je zasáhnout ve prospěch funkčního a férového trhu tam, kde je hospodářská soutěž ohrožena. Úřad musí rozpoznat, kdy nedochází k narušení soutěže, byť jsou formální znaky naplněny, resp. kdy není třeba zásahu, neboť se jednání na kvalitě soutěžního prostředí neprojeví... Jestliže tedy má být ve smyslu § 1 odst. 1 zákona považována za účel zákona ochrana hospodářské soutěže na trhu proti jejímu narušení, pak za základ je třeba považovat právě zjištění, že k takovému narušení soutěže skutečně mohlo dojít či došlo, a to v materiálním, nikoli jen formálním smyslu.“

V případě žalovaným tvrzené újmy způsobené žalobcem společností CHEMOPETROL, a.s. není vůbec přezkoumatelné jaká újma této společnosti vznikla, v čemž spočívala a v příčinné souvislosti s jednáním jakého konkrétního subjektu, tedy stručně řečeno, kdo konkrétně na základě jakých skutkových zjištění z obsahu podkladů správního spisu tuto újmu společnosti CHEMOPETROL, a.s. způsobil a zda si tuto újmu nezpůsobila (v návaznosti na objektivní hodnocení nashromážděných podkladů správních rozhodnutí) společnost CHEMOPETROL, a.s. svým vlastním rozhodnutím (výpovědí kupních smluv) a svým následným postojem a chováním. V tomto směru nezbyvá než objektivně uzavřít, že rozhodnutí žalovaného je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů rozhodnutí.

K požadavku řádného odůvodnění přijatého rozhodnutí lze připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.5.2008, č.j. 4 Ans 9/2007-197, (www.nssoud.cz): „Z imperativu zákonnosti činnosti orgánů veřejné moci, z principu právního státu (čl. 36 odst. 1 Listiny ve spojení s čl. 1 Ústavy), jakož i ze zákazu libovůle orgánů veřejné moci konečně plyne požadavek odůvodnit přijaté rozhodnutí. Dle ustálené judikatury Ústavního soudu je náležité odůvodnění, které srozumitelně a plně vyloží důvody pro přijaté rozhodnutí, pojistkou proti libovůli a nekonzistenci rozhodování orgánu veřejné moci (srov. kupř. náleze ze dne 20.6.1996, sp. zn. III. ÚS 84/94, Sb. n. u. ÚS, sv. 3, č. 34, s. 257; náleze ze dne 26.6.1997, sp. zn. III. ÚS 94/97, Sb. n. u. ÚS, sv. 8, č. 85, s. 287; k neústavnosti absence odůvodnění v rozhodování, viz náleze ze dne 11.2.2004, sp. zn. Pl. ÚS 1/03, č. 153/2004 Sb. či náleze ze dne 15.7.2004, sp. zn. II. ÚS 594/02, Sb. n. u. ÚS, sv. 34, č. 99, s. 57). Ke stejným závěrům ostatně dospívá i judikatura zdejšího soudu (srov. kupř. rozsudek ze dne 14.7.2005, č.j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS či rozsudek ze dne 9.10.2007, č.j. 2 As 18/2007-115, www.nssoud.cz).“

Pro úplnost pak k otázce dominantního postavení žalobce na žalovaným vymezeného trhu petrochemických surovin, je třeba zdůraznit, že zákon sám o sobě nepostihuje samotný fakt dominantního postavení, pokud jde o jeho nabytí a ani tento fakt není sám o sobě předmětem reprobace. Tedy definice dominantního postavení nemá sama o sobě valný normativní význam, neboť z ní nelze vyvodit žádné samostatné právní důsledky.

Podle ustanovení § 10 odst. 1 ZOHS dominantní postaveními na trhu má soutěžitel nebo více soutěžitelů (společná dominance), kterým jejich tržní síla umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích.

Podle ustanovení § 10 odst. 2 ZOHS tržní sílu podle odstavce 1 Úřad posuzuje podle hodnotového vyjádření zjištěného objemu dodávek nebo nákupu na trhu daného zboží (tržní podíl) dosaženého soutěžitelem nebo soutěžiteli se společnou dominancí v období, které je zkoumáno, podle tohoto zákona a podle dalších ukazatelů, zejména podle hospodářské a finanční síly soutěžitelů, právních nebo jiných překážek vstupu na trh pro další soutěžitele, stupně vertikální integrace soutěžitelů, struktury trhu a velikosti tržních podílů nejbližších konkurentů.

Dominantní postavení je v zákoně definováno s odkazem na tržní sílu, která jednomu nebo více soutěžitelům umožňuje chovat se ve značné míře nezávisle na jiných soutěžitelích nebo spotřebitelích. V daném případě je však zřejmé, že kritérium tržní síly je neaplikovatelné, a to z důvodu vzájemné provázanosti a závislosti žalobce a společnosti CHEMOPETROL, a.s.

V této souvislosti pak soud poukazuje na nespornou, ovšem v průběhu probíhajícího správního řízení před žalovaným, detailněji nezhodnocenou a nezohledněnou skutečnost vyplývající z obsahu podkladů správního spisu: dodávky hotových výrobků a surovin mezi žalobcem a společností CHEMOPETROL, a.s. byly účinně a ve značném časovém předstihu vypovězeny, nebyl tedy žádný akceptovatelný právní důvod k tomu, aby dodávky a odběry po ukončení těchto smluvních vztahů mezi účastníky správního řízení pokračovaly. Opakovaně je třeba v této souvislosti připomenout, že žalobce a společnost CHEMOPETROL, a.s. byly dva samostatné podnikatelské subjekty, které byly historicky provázané tak, že na sobě byly navzájem závislé. Pozastavení dodávek nebo odběru z jedné nebo druhé strany logicky znamenaly omezení druhého subjektu v totožném rozsahu. Vzhledem k této vzájemné závislosti se v daném případě jednalo o prostou nedohodu dvou samostatných právních subjektů ohledně vzájemných dodavatelsko-odběratelských vztahů, nacházející se ve výlučné kompetenci těchto dvou subjektů a až v krajním případě teoreticky v případné pravomoci civilního soudnictví. Jakýkoli jiný zásah do těchto soukromoprávních dodavatelsko-odběratelských vztahů z vnějšku lze označit jako zásah nevhodný a narušující základní princip svobody podnikání.

V.3 Námitka věcné nepravnosti rozhodnutí

Jedním ze základních atributů právního státu je důvěra jednotlivce v rozhodovací činnost orgánů moci zákonodárné, výkonné či soudní. Snaha o nastolení stavu, kdy subjekt může důvěřovat v akty státu a v jejich věcnou správnost, je

základním předpokladem uplatňování veřejné moci v demokratickém právním státu.

Nejprve se zastavme u zájmu chráněného skutkovou podstatou deliktu spočívajícího ve zneužití dominantního postavení soutěžitele podle ZOHS. Oba základní delikty, tj. kartelové dohody v širším slova smyslu podle ustanovení § 3 odst. 1 ZOHS a zneužití dominantního postavení na trhu podle ustanovení § 11 odst. 1 ZOHS postihují různé typy jednání, které ovšem ohrožují tentýž objekt vyjádřený již v názvu zákona, tj. hospodářskou soutěž.

Tento zákonem chráněný zájem ostatně vyplývá i z dosavadní judikatury Nejvyššího správního soudu: *k tomu srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21.10.2004, č.j. 2 A 11/2002-227, publikovaný pod č. 463/2005 Sb. NSS: „Účelem zákona je ochrana konkurence jako ekonomického jevu, nikoli ochrana jednotlivých účastníků trhu. Ti jsou proti narušitelům soutěže nepřímo chráněni výkonem pravomoci Úřadu, vykonávajícího dozor nad tím, zda a jakým způsobem soutěžitelé plní povinnosti vyplývající pro ně z tohoto zákona nebo z rozhodnutí Úřadu vydaných na základě zákona o soutěži... Jak jednoznačně vyplývá z předmětu úpravy zákona, nechrání tento jednotlivé soutěžitele, nýbrž chrání soutěž na trhu zboží. Jedná se tudíž o objektivní zájem společnosti na zachování účinné hospodářské soutěže, ale nikoli na subjektivních právech jejich jednotlivých účastníků. Jak vyplývá z ust. § 1 odst. 1 zákona, ochrana je prostřednictvím Úřadu poskytována nikoliv individuálním soutěžitelům a jejich zájmům, ale zachování soutěžního prostředí.“* Také z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 9.2.2005, č.j. 2 A 18/2002-58, publikovaném pod č. 580/2005 Sb. NSS, vyplývá, že: *„Účelem protimonopolního zákonodárství je přispívat k tomu, aby nedocházelo k selhání trhu. Když účastníci soutěže, nebo ti, kteří ji mohou ovlivnit, uzavřou mezi sebou dohodu soutěž narušující, trh selhává, dochází k omezení nabídky, zvyšují se ceny. Zákon neslouží k tomu, aby prvoplánovitě chránil soutěžitele, ale je tu proto, aby prostřednictvím příslušného úřadu ochraňoval soutěž na trhu.“* (obdobně rovněž rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12.5.2005, č.j. 2 A 19/2002-141, www.nssoud.cz, oba rozsudky se sice týkají předchozí právní úpravy podle zákona č. 63/1991 Sb., jsou však v tomto směru plně aplikovatelné i na zákon současný).

Protože zneužití je objektivní kategorie, která nevyžaduje zavinění, ale jen zjištění příčinné souvislosti mezi stavem dominance, relevantním jednáním a jeho negativním důsledkem pro soutěž, nepředvídá zákonná úprava, žádné legální výjimky. Jedinou výjimkou, která liberuje soutěžitele v dominantním postavení z odpovědnosti za jeho chování, je přiměřenost jeho chování a objektivní ospravedlnění takového chování. Tuto zásadu formuloval Soud prvního stupně v rozsudku *BPB Industries and British Gypsum (věc T-65/89, ECR 1993 II, 389 s.)* takto: *„Skutečnost, že podnik zaujímá dominantní postavení, jej nemůže zbavit práva chránit své obchodní zájmy, jsou-li napadeny, a takovému podniku musí být poskytnuto právo podniknout takové rozumné kroky, které pokládá za vhodné k ochraně těchto zájmů; na druhé straně*

nemůže být takové jednání omluveno, jestliže jeho skutečným účelem je posílení dominantního postavení a jeho zneužití.“

V daném případě je z obsahu správního spisu zřejmé, že žalovaný sice ve věci shromáždil značně rozsáhlý soubor podkladů opatřovaných za účelem zjištění skutkového stavu věci, chronologicky je pouze popsal, ovšem jednotlivá skutková zjištění opírající se o tyto podklady nevyhodnotil objektivně, tj. ve vztahu k oběma účastníkům správního řízení. Pokud by tak učinil, musel by dospět k závěru, že se v daném případě jednalo o ryze soukromoprávní (obchodně závazkový) vztah dvou samostatných právních subjektů (byť na sobě závislých), kteří chránili své individuální obchodní zájmy a nacházeli se v postavení sice svrchovaných, ale existenčně na sobě závislých subjektů. Za tohoto stavu věci nezbyvá než dovést, že rovněž námitka věcné nesprávnosti rozhodnutí žalovaného byla shledána důvodnou, neboť skutkový stav zjištěný žalovaným nebyl objektivně vyhodnocen, čímž došlo k porušení principu legality a k porušení principu spravedlivého procesu.

V.4 Námitka nepřesnosti a nevykonatelnosti rozhodnutí

V rámci této žalobní námítky žalobce uvedl, že rozhodnutí žalovaného ve výroku I. a II. umožňuje různý výklad a je proto nepřesné a tudíž nevykonatelné. Je proto namístě připomenout měnicí výrok I. napadeného rozhodnutí znějící takto: *„Účastník řízení, ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. ... zneužil svého dominantního postavení na trhu petrochemických surovin (zahrnujícím subtrhy primárního benzínu, hydrokrakovaného vakuovaného destilátu, plynového oleje, LPG, vakuového/visbreakingového zbytku po POX, černého destilátu, polymeračního hexanu, izopentanu a technického benzínu) tím, že v rámci vyjednávání o podmínkách dodávek těchto petrochemických surovin pro období od 1.6.2002 přerušil dne 31.5.2002 ve 24.00 hodin na dobu cca 39 hodin bez objektivně ospravedlnitelného důvodu dodávky těchto surovin svému dlouhodobému odběrateli – společnosti CHEMOPETROL, a.s. Tímto jednáním porušil ustanovení § 11 odst. 1 ZOHS na újmu společnosti CHEMOPETROL, a.s.“* a dále potvrzující výrok II. napadeného rozhodnutí znějící takto: *„Podle ustanovení § 11 odst. 2 ZOHS se účastníku řízení, společnosti ČESKÁ RAFINÉRSKÁ, a.s. ...zneužívání dominantního postavení jednáním popsaným v bodě 1. výroku tohoto rozhodnutí do budoucna zakazuje.“*

Nejprve je nutné uvést, že v kontextu s výše posuzovanými žalobními námitkami žalobce se jedná spíše o námitku zjevně okrajového charakteru. Za situace, kdy soud dovedl mj. věcnou nesprávnost rozhodnutí žalovaného, považuje zabývat se touto námitkou za nadbytečné, neboť tato námitka již byla odklizená závěrem soudu o věcné nesprávnosti rozhodnutí žalovaného a její posouzení by na rozhodnutí soudu v této věci stejně nemělo žádný vliv.

V.5 Námitka neoprávněnosti uložené pokuty

O naprosto stejnou situaci se jedná v případě další žalobní námítky týkající se neoprávněnosti uložené pokuty. Jestliže jednání žalobce mělo dle názoru žalovaného formálně znaky protisoutěžního deliktu podle ZOHS, ale současně dle výše uvedených závěrů soudu nesplňovalo jeho veřejnoprávní znaky, materiálně pravděpodobně nemohlo dojít k naplnění soutěžního deliktu. Ale tato úvaha je plně v pravomoci žalovaného a soud ji nemůže nijak předjímat.

V této souvislosti lze rovněž zmínit rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22.5.2002, č.j. 4 As 47/2004-87, www.nssoud.cz, podle něhož: „*Při přezkoumání rozhodnutí, jímž byla uložena pokuta za správní delikt, správní soud nehodnotí spravedlivost pokuty, nýbrž pouze zkoumá, zda byly splněny podmínky pro její uložení, zda správní orgán srozumitelně odůvodnil její výši zvolenou ze zákonného rozmezí a zda celkově dbal mezi správního uvážení stanovených zákonem (§ 78 odst. 1 s.ř.s.).*

S přihlédnutím ke skutečnosti, jakým způsobem byly soudem vypořádány předchozí žalobní námítky uvedené pod body V.1, V.2 a V.3 a jaký právní názor soud v souvislosti s nimi vyložil, prostor k posouzení oprávněnosti či neoprávněnosti uložené pokuty je dán žalovanému v jeho dalším řízení.

VI. Závěr

Zejména vzhledem k časovému odstupu od podání žaloby se soud rozhodl zabývat se vypořádáním všech žalobních námitek vznesených žalobcem, přičemž přezkoumal i právní posouzení věci, byť ke zrušení napadeného rozhodnutí postačovaly jen zjištěné vady řízení. Žalovaný ve správním řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, sice shromáždil obsáhlý soubor podkladů za účelem zjištění skutkového stavu věci (správní spis obsahuje 1991 stran a 3 samostatné svazky příloh), ovšem jednotlivá skutková zjištění opírající se o tyto podklady nevyhodnotil objektivně. Skutkový stav sice popsal detailně, ale dopustil se nesprávného logického úsudku, neboť jím prezentované závěry z podkladů rozhodnutí buď jednoznačně nevyplývají nebo byly žalovaným jen obecně konstatovány bez bližšího odůvodnění (viz např. podíl společnosti CHEMOPETROL, a.s. na vzniklé situaci, újma způsobená žalobcem společností CHEMOPETROL, a.s.).

Soudu tedy nezbylo, než rozhodnutí žalovaného vydané ve druhém stupni správního řízení zrušit v souladu s ustanovením § 78 odst. 1 s.ř.s. pro nezákonnost spočívající v nesprávném posouzení právní otázky a pro vady řízení, a to pro nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí a proto, že skutkový stav věci, který vzal žalovaný za základ rozhodnutí, nemá faktickou oporu ve správním

spisu. V dalším řízení je správní orgán v souladu s ustanovením § 78 odst. 5 s.ř.s. vázán právním názorem soudu vysloveným v tomto zrušujícím rozsudku. V novém rozhodnutí bude žalovaný dbát, aby nový výrok správního rozhodnutí měl skutečně spolehlivou oporu v podkladech správního spisu, aby nové rozhodnutí bylo jasně, srozumitelně a přesvědčivě odůvodněno a aby právní posouzení věci odpovídalo objektivně zjištěnému skutkovému stavu věci.

Pro úplnost pak soud s ohledem na obsah konečného návrhu žalovaného v rámci jednání soudu dne 20.10.2009 uzavírá, že rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 11.4.2006, č.j. 31 Ca 142/2005-58, stejně jako rozsudek Soudního dvora ze dne 14.2.1978, C-27/76, United Brands Company a United Brands Continentaal BV v. Komise a rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 16.9.2008, C-468/06, Sot. Lélos kai Sia EE v. Glaxosmithkline AEVE Farmakeftikon Proyionton, na skutkový a právní stav projednávané věci nedopadají. Tyto odkazy žalovaného nejsou příléhavé a v daném případě je nelze zohlednit, neboť v rozhodné době byli na sobě tehdejší účastníci správního řízení bytostně závislí, což vyplývalo z faktu, že žalobce a společnost CHEMOPETROL, a.s. se vyčlenili v rámci procesu privatizace z dřívějšího jediného podniku. Jak již bylo řečeno, žalovaný v tomto smyslu žádné objektivní skutkové ani právní závěry nevyvodil.

VII. Náklady řízení

Výrok o náhradě nákladů řízení ve vztahu mezi účastníky je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1, věta první, s.ř.s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, ve spojení s ustanovením § 110 odst. 2, věta první, s.ř.s., podle něhož zruší-li Nejvyšší správní soud rozhodnutí krajského soudu a vrátí-li mu věc k dalšímu řízení, rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí i o náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti. Náklady řízení ve věci úspěšného žalobce v původním řízení o žalobě sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2.000,- Kč, z mimosmluvní odměny právní zástupkyně žalobce ve výši 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu s ustanovením § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif – dále jen „AT“), a to za tyto úkony právní služby: 1. převzetí a příprava zastoupení ze dne 3.6.2003, 2. písemné podání soudu ze dne 23.6.2003, 3. písemné podání soudu ze dne 12.12.2003 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2,3 AT, 4. písemné podání soudu ze dne 18.11.2004, ze 4 náhrad hotových výdajů po 75,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1,3 AT, tj. za původní řízení před soudem se jedná o částku ve výši 5.800,- Kč. Náklady řízení žalobce o kasační stížnosti sestávají z mimosmluvní odměny právní zástupkyně žalobce ve výši 1.000,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu

s ustanovením § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) AT, a to za tyto úkony právní služby: 1. písemné podání soudu ze dne 18.5.2005, 2. písemné podání soudu ze dne 12.7.2005, 3. písemné podání soudu ze dne 28.11.2006 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2,3 AT, dále ze 2 náhrad hotových výdajů po 75,- Kč a z 1 náhrady hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1,3 AT ve znění účinném do 31.8.2006 a od 1.9.2006, tj. za řízení o kasační stížnosti se jedná o částku ve výši 2.950,- Kč. Náklady řízení žalobce z nového řízení o žalobě sestávají z mimosmluvní odměny právní zástupkyně žalobce ve výši 2.100,- Kč za jeden úkon právní služby v souladu s ustanovením § 7 bod 5. a § 9 odst. 3 písm. f) AT ve znění účinném od 1.9.2006, a to za tyto úkony právní služby: 1. písemné podání soudu ze dne 20.5.2008, 2. písemné podání soudu ze dne 17.12.2008 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2,3 AT, 3. písemné podání soudu ze dne 20.8.2009 - ve výši ½ v souladu s ustanovením § 11 odst. 2,3 AT, 4. účast na jednání před soudem dne 20.10.2009, ze 4 náhrad hotových výdajů po 300,- Kč v souladu s ustanovením § 13 odst. 1,3 AT ve znění účinném od 1.9.2006, z cestovného právní zástupkyně žalobce za cestu z Prahy do Brna a zpět k jednání soudu dne 20.10.2009 vykonanou vlakem ve výši 450,- Kč a dále z 19% DPH ve výši 2.707,50 Kč v souladu s ustanovením § 57 odst. 2 s.ř.s. Celkem se jedná o částku ve výši 19.407,50 Kč, kterou je žalovaný povinen zaplatit přímo k rukám právní zástupkyně žalobce JUDr. Jindřišky Munkové, advokátky AK Munková, Zoufalý a partneři, se sídlem v Praze 1, Národní třída 10. Ke splnění této povinnosti pak soud stanovil lhůtu třiceti dnů od právní moci rozsudku, neboť tuto považuje za přiměřenou.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 s.ř.s.

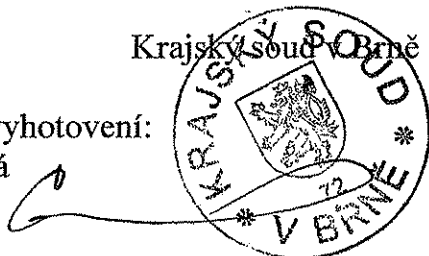
Kasační stížnost se podává u Krajského soudu v Brně a rozhoduje o ní Nejvyšší správní soud. Kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, což neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Podle § 104 odst. 3 písm. a) s.ř.s. je kasační stížnost nepřijatelná proti rozhodnutí, jímž soud rozhodl znovu poté, kdy jeho původní rozhodnutí bylo zrušeno Nejvyšším správním soudem; to neplatí, je-li jako důvod namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu.

Krajský soud v Brně dne 20. října 2009

Za správnost vyhotovení:
Lucie Gazdová

JUDr. Jaroslava Skoumalová, v.r.
předsedkyně senátu